

סלע את אש חובק

סלע את אש חובק
ואני אותה לצטוף
בחבוק ורועות צצים
ידקרני חרמש הסהר
הפז.

יושבים מסביב להדים העולים
מבתוך התלקחות נפשות
בכמיהה מסתעפת אל
ליל צמום ושמיע
אהבה.

נצנוץ מזלות ואור דוֹצֵף
מבשר גורל אדם
החבוק עצמי צת-זמן
הממשמשים בכיאה של
אור הפקר.

הַצֵּץ אֲשֶׁר לֵיד תְּדַרִי

הַצֵּץ אֲשֶׁר לֵיד תְּדַרִי
שְׁתוּל הָיָה בְּנוֹף סְלָעִי
וְכָל עוֹבֵר (פּוֹלֵל „אֲנִי“)
שָׁכַח

הַצֵּץ לֵיד תְּדַרִי.

הַצֵּץ אֲשֶׁר לֵיד תְּדַרִי
שְׁתוּל הָיָה בְּנוֹף פְּרָאִי
וַיּוֹם אֶחָד נִפְקַח עֵינַי
בְּרֵאוֹת

הַצֵּץ לֵיד תְּדַרִי.

הַצֵּץ אֲשֶׁר לֵיד תְּדַרִי
שְׁתוּל הָיָה בְּנוֹף פְּלֵאִי.
בְּטֶרֶם בּוֹ נִגְעָה יְדִי
וְנָק

הַצֵּץ לֵיד תְּדַרִי.

הַצֵּץ אֲשֶׁר לֵיד תְּדַרִי
שְׁתוּל הָיָה מְלֵא מִימֵי
בְּלֵא טַפּוֹס טַל מְטָר.
שְׁתִּיל פְּעוּט עַל פְּנֵי הַהַר.
וְעַם כָּל זֶה חִפּוֹ לַגְּדוּל —
זְקוּף, רֹסֵב, יְמִין עַל שְׁמַאל —
בְּנוֹף סְלָעִי, פְּרָאִי פְּלֵאִי,
הַצֵּץ אֲשֶׁר לֵיד תְּדַרִי.